

V Kyjově vítězí prušánecký Jaroslav Vrtal

Svatováclavský turnaj má v Kyjově již svou tradici. Ten letošní se konal již po osmé a sliboval krátký sedmikolový rapid v pohodové atmosféře. A tento prvotní odhad nezklamal. Již podmínky účasti – šedesátikorunové startovné, v jehož ceně byl ovšem oběd v sousední restauraci – byly zvláště hráče, zvyklé na daleko „tvrdší“ brněnské podmínky velice příznivé, a to ještě ženy a děti startovaly zcela zadarmo. Hrál se v přísálí Domu kultury, z jehož oken byl krásný pohled na renesanční radnici.

Prezence, ze které na obrázku dole vidíte ředitele turnaje Evžena Klimka a rozhodčího Petra Trávníčka, proběhla hladce a stejně tak hladce i proběhl celý turnaj.

Turnaj bývá setkáním známých přátel, dětí i dospělých. Tady třeba vidíte na obrázku Ivana Pařízka, který v Kyjově dvakrát skvěle uspořádal republikové mistrovství ČR družstev mladších žáků v rapidšachu. Že na tradici v Kyjově hodně dají, svědčí i znamenitá a velice

kvalitní kniha o historii kyjovského šachu, která vznikla k 90. výročí zásluhou Antonína Káčerka – o knize se již na tomto webu psalo na odkazu http://jmss.chess.cz/view_artefact.php?type=jmss_article&id=1499. A i když letos pořadatelé zaznamenali o něco menší účast (údajně kvůli pěknému času mnozí místní šachisté věnovali volný čas ne šachu, ale vinobraní), pohodové atmosféře turnaje to pranic neubralo.

Ba těchto tří obrázcích vidíte oceněné tři nejlepší hráče turnaje. Vítězem se se šesti body stal Jaroslav Vrtal z Prušánek před pětiapůbodovými Bernardem Pribilou, hrajícím za slovenský klub Nafta Gbely, a Vladimírem Šmídem z Kyjova. Posledně jmenovaný se stal i nejlepším

hráčem historického okresu Kyjov, který – jak konstatovali pořadatelé – „byl v roce 1960 nespravedlivě zrušen a jehož zánik je pouze dočasný“. V kategorii dívek a žen zvítězila

Jasmína Londinová z Vacenovic, nejlepším žákem byl vyhlášen domácí Dominik Brídl.

Že konečně bylo o co hrát, ukazuje tato fotka cenového fondu (pořadatelé počítali s věcnou cenou pro každého žáka). Za poznámku také stojí čtvrté místo Petra Krolopa, jehož blog svou sledovaností přesáhl hranice hodonínského okresu a jehož článek o turnaji – proč to nepřiznat – je daleko podrobnější a obsahuje více fotografií než ten náš.

